

Meest zuidelijke punt van de V.S.

Nu denk ik zelf bij het woord 'kust' altijd aan golven, bruisend water en wind tot stormkracht. Waaien zal het daar ook echt wel doen, maar zeewater zullen we er niet aan gaan treffen. De bedoeling is namelijk daar te arriveren in hartje winter. Alles is er dan zo bevroren dat zelfs de ijsberen de tijd al slapend in hun hol doorbrengen. Dat hopen we althans, want die willen we écht niet op bezoek krijgen in ons tentje.

In mijn laatste MotoPort verslag meldde ik dat we op zoek waren naar een geschikte zijspancombinatie voor Doris. Uiteindelijk is 't een solomachine geworden, een BMW F800 GS. Het gemis van een derde wiel vereist wel dat ze haar voeten stevig, op de met ijs en sneeuw bedekte wegen, moet kunnen neerzetten. Daarvoor heeft Hyperpro de

vering onder handen genomen, waardoor ze nu in staat is de motor achter tot 11 cm en aan de voorkant ruim 6 cm te laten zakken. Bijkomend voordeel van het verlagen is een gunstiger zwaartepunt, wat het rijden onder de moeilijke omstandigheden ten goede zal komen. Om grip te creëren hebben we voor deze uitdaging 3,2 mm en 7,5 mm lange spikes die we op elk gewenst moment in de banden kunnen draaien. Dat slossen die op een R1 passen te dun zijn voor het aanbrengen van spikes is geen enkel probleem meer. Tegen de Oostenrijkse grens in Duitsland zit namelijk ReifenImmler, een bedrijf dat zich gespecialiseerd heeft in het aanbrengen van een winterprofiel op motorbanden. Alles wat ik hoefde te doen was bij een motorzaak in de afvalhoop naar een set banden te zoeken van de juiste maat

en deze naar hen toe te sturen. Zij draaiden ze af tot op het canvas en vulkaniseerden er een nieuw loopvlak op. Niet bedoeld voor een R1 op topsnelheid, maar voor deze uitdaging heb ik er alle vertrouwen in. Op het moment van schrijven zijn we bijna zover dat we aan het extreme deel van deze reis beginnen. Tijd om even te vertellen over wat we tot nu toe gedaan hebben.

In de namiddag van 31 december 2008 vertrekt Doris vanuit het Beierse Schwabmühlhausen en ik vanuit Nederland met de trein naar Frankfurt. De jaarwisseling en een korte nachtrust op een harde luchthavenbank later, stappen we in het vliegtuig naar New York. Ruim 2 weken daarvoor heeft MOL-Logistics onze motoren daar naartoe verscheept. Gelukkig staan ze ongeschonden in de

SEATTLE, WASHINGTON USA, FEBRUARI 2009

HET VOORWIEL RICHTING HET NOORDEN

Zoals bovenstaande al verradt, zit ik in de Verenigde Staten. Samen met Doris Wiedemann ben ik onderweg van Key West in het uiterste zuiden van dit immense land, naar het gehucht Prudhoe Bay aan de kust van Noord-Alaska, een rit van een slordige 15.000 kilometer.

kist op ons te wachten. We maken ze rijklaar en vertrekken richting Florida, waar we op 13 januari 2009 onze 'Zoektocht naar het Extreme', officieel beginnen. Terwijl jullie in Nederland een echte winter meemaken, moeten wij het doen met een temperatuur die oploopt tot 28 graden. Klinkt mooi, maar gekleed op de kou, is dit teveel van het goede. Bovendien is dit niet waarvoor we hier gekomen zijn. We willen dan ook zo snel mogelijk richting het noorden, waar het echte avontuur wacht. Onderweg zijn we te gast bij Dave Barr die door een landmijn z'n benen verloor. Dit weerhield hem er niet van om op zijn Harley de wereld rond te reizen. Al vele jaren heb ik ontzag voor de ongelooflijke prestaties die deze man neerzet. Hem in levende lijve te ontmoeten, maakt dat ik me een watje voel. We gaan ook op bezoek bij Ted Simon die in de 70-er jaren rond de wereld reed op een Triumph. Het lezen van z'n boek, Jupiter's Travels, heeft ooit mijn reisdrang aangewakkerd. Nu heb ik eindelijk de mogelijkheid om hem (met een lach) de schuld te geven van mijn reisverslaving. Voorbij aan de Redwood bossen en de enorme Sequoia's, worden we ontvangen door een almaar dalende temperatuur. Toch is het zeer moeilijk voor te stellen dat we over enkele dagen -40°C zullen ondervinden.

De camera plaatsen om rij-opnamen te nemen

New York

Dave Barr met de oude prothesen waarmee hij zijn wereldreis mee maakte

Momenteel verblijven we bij Touratech U.S.A. in Seattle. We schakelen hier over op onze polar-uitrusting die we vanuit New York met de post hiernaartoe gestuurd hebben. Ook prepareren we hier de motoren. Zo krijgen ze speciale sneeuwscooterolie van Putoline die zelfs bij -50°C nog vloeibaar blijft en nog veel meer. Dit en hoe de trip naar het hoge noorden ons zal vergaan, zal te lezen zijn in de volgende uitgave van MotoPort Magazine.

Voor degene die daarop niet kan wachten: kijk op www.reismotor.nl en zie hoe het ons vergaat.

Groetjes, Sjaak